Súd:	Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka:	5To/72/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6922010159
Dátum vydania rozhodnutia:	03. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Peter Kvietok
ECLI:	ECLI:SK:KSBB:2022:6922010159.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Mária Šuleja a Mgr. Jána Bednára, v trestnej veci obžalovaného Z. Q., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. a) Tr. zák. a § 122 ods. 3 Tr. zák. a ust. § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., § 127 ods. 5 Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 3. augusta 2022, o odvolaní obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 0T/35/2022 zo dňa 30.06.2022, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), c) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 0T/35/2022 zo dňa 30.06.2022.
Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 0T/35/2022 zo dňa 30.06.2022 bol obžalovaný Z. Q. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. a) Tr. zák. a § 122 ods. 3 Tr. zák. a ust. § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a § 127 ods. 5 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že
25.03.2022 v čase okolo 14.00 hodine vo I. nad V., okres V. N., rodinnom dome číslo XX, pod vplyvom alkoholických nápojov počas vzájomnej hádky so svojou družkou X. Q., nar. XX.XX.XXXX v V. N., trvalým bydliskom I. nad V. číslo XX, okres V. N., slovne a s kuchynským nožom čiernej farby s dĺžkou čepele 7,5 cm v ruke, ktorým na ňu mieril, sa jej vyhrážal tak, že ju rozpára a zabije, pričom následne nožom bodal do matraca postele a taktiež jej nadával do kuriev a čupiek, ktorým konaním u poškodenej X. Q. vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie.
Za to bol obžalovaný podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na ust. § 38 ods. 2 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. okresný súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. okresný súd obžalovanému zároveň uložil trest prepadnutia veci, a to 1 ks kuchynského noža čiernej farby s dĺžkou čepele 7,5 cm. Zároveň vyslovil, že podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.
Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný prostredníctvom obhajcu, a to podaním zo dňa 07.07.2020, ktoré bolo okresnému súdu doručené 11.07.2020. Podané odvolanie obhajca obžalovaného následne podaním zo dňa 18.07.2020 písomne doplnil o dôvody. Odvolanie odôvodnil tým, že už od začiatku trestného konania obžalovaný prostredníctvom ustanoveného obhajcu namieta zákonnosť a dôvodnosť jeho trestného stíhania. Poukázal na to, že orgány činné v trestnom konaní, ako aj súdy, majú povinnosť dodržiavať pravidlá trestného konania. V tejto súvislosti citoval ust. § 2 ods. 1, ods. 10, ods. 12 Tr. por. a tiež § 206 ods. 1 Tr. por. Uviedol, že Trestný poriadok stanovuje, za akých konkrétnych okolností má byť rozhodnutie o vznesení obvinenia vydané. Tieto okolnosti je možné stručne označiť ako dôvodnosť obvinenia. Uviedol, že poverený príslušník Obvodného oddelenia PZ v V. N. začal trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Tr. por. a súčasne podľa § 206

ods. 1 Tr. por. vzniesol obvinenému Z. Q. obvinenie uznesením zo dňa 25.03.2022 pod sp.zn. ČVS: ORP-178/RS-RS-2022, hoci podkladom pre jeho rozhodnutie nebolo trestné oznámenie, ale len úradný záznam spísaný príslušníkmi polície, a to npor. K. X. a npor. Z. I. zo dňa 25.03.2022, ktorý svojím obsahom nemohol byť podkladom pre rozhodnutie povereného príslušníka, nakoľko neobsahoval všetky podstatné náležitosti uvedené v skutkovej vete uznesenia povereného príslušníka. Okrem toho, že úradný záznam neobsahoval čas spáchania trestného činu, neobsahoval ani podstatnú skutočnosť, a to, či konanie páchateľa vzbudilo u X. Q. dôvodnú obavu o jej život a zdravie, pričom uznesenie povereného príslušníka už takéto vyjadrenie obsahovalo. Táto skutočnosť bola podstatnou pre posúdenie toho, či vôbec došlo k spáchaniu trestného činu. Ďalším nedostatkom uznesenia povereného príslušníka je, že napriek tomu, že trestné stíhanie bolo začaté vykonaním zaisťovacieho úkonu podľa § 85 Tr. por. (obmedzenie osobnej slobody podozrivej osoby), v uznesení túto okolnosť s poukazom na ust. § 199 ods. 1 Tr. por. neuviedol. Naproti tomu, že príslušníci policajného zboru mali podozrenie, že v uvedenom prípade došlo k spáchaniu trestného činu dňa 25.03.2022, zaistili kuchynský nôž od Z. Q. nie v zmysle ustanovení Trestného poriadku, ale v zmysle ustanovení zákona o Policajnom zbore. V zmysle zákona o Policajnom zbore postupovali s poukazom na ust. § 22 (oprávnenie odňať zbraň) a nie podľa § 21 (oprávnenie zaistiť vec). Ďalším závažným pochybením, čo sa týka zaistenia uvedenej veci - kuchynského noža je, že napriek tomu, že k jeho zaisteniu došlo už dňa 25.03.2022 v zmysle už uvádzaného ustanovenia zákona o Policajnom zbore, poverený príslušník nemal žiadny problém, ten istý kuchynský nôž zaistiť na druhý deň 26.03.2022 už od obvineného Z. Q. podľa ust. § 89a ods. 1 Tr. por. a nie prevzatím podľa ust. § 92 Tr. por. V čase, kedy kuchynský nôž mal vydať obvinený, tento už ho fyzicky k dispozícii nemal a z uvedeného dôvodu nemohol ale uviesť, že túto vec dobrovoľne vydáva. Zo strany príslušníkov Policajného zboru sa jedná o pochybenie, ktoré znemožňuje pripustiť ako dôkaz uvedený kuchynský nôž a taktiež spochybňuje všetky prehlásenia, vyjadrenia obvineného, ktoré boli v spisovom materiáli povereného príslušníka zadovážené. V tomto smere je taktiež otázne uloženie trestu prepadnutia veci v trestnom rozkaze, s ohľadom na nezákonnosť zaistenia takejto veci. Poverený príslušník porušil práva zadržanej osoby Z. Q., keď ho nevypočul. Zápisnica o výsluchu zadržaného - podozrivého Z. Q. síce bola začatá dňa 25.03.2022 v čase od 17.00 hod., avšak výsluch bol prerušený z dôvodu, že vypočúvaná osoba bola pod vplyvom alkoholu. Takéto prerušenie výsluchu nemožno vnímať ako vypočutie podľa ust. § 85 ods. 4 Tr. por. Okrem toho, že Z. Q. nebol k veci vypočutý, obžalovaný spochybňuje poučenie o právach podozrivej osoby, ktoré sa v spisovom materiáli nachádzajú, a to, že menovaný bol riadne oboznámený o svojich právach, nakoľko jeho vyjadrenie k poučeniu v zápisnici o výsluchu absentuje. Obhajca obžalovaného v písomnom odôvodnení podaného odvolania zároveň odcitoval ust. § 119 ods. 2 Tr. por. V tejto súvislosti uviedol, že dôkaz získaný z dôkazného prostriedku musí byť zákonný. Zákonnosť dôkazu sa rozumie zistenie, že bol získaný spôsobom, ktorý stanovuje a pripúšťa zákon, že bol zabezpečený a vykonaný oprávnenou osobou a že sa tak stalo v zodpovedajúcom štádiu trestného konania, a to takým postupom, ktorý je v súlade s právnymi predpismi. Ak sa tak nestalo, pôjde o nezákonný dôkaz. Zároveň obhajca obžalovaného odcitoval ust. § 134 ods. 4 Tr. por. Uviedol, že poverený príslušník nepostupoval v súlade s ust. § 134 ods. 4 Tr. por., keď svedka - poškodenú X. Q., ako ani svedka Y. Q., otca poškodenej, nevypočul spôsobom, ktorým to ustanovuje zákon, a to s využitím technického zariadenia určeného na prenos záznamu zvuku a obrazu. Z uvedeného dôvodu je potrebné trestné stíhanie obžalovaného vnímať v kontexte so zistenými skutočnosťami, ktoré predchádzali začatiu trestného stíhania za nedôvodné a ďalšie skrátené vyšetrovanie realizované povereným príslušníkom za nezákonné. Napriek fatálnym pochybeniam orgánov činných v trestnom konaní bol obžalovaný súdom odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody. Obžalovaný uvádza, že si nie je vedomý toho, že by sa dopustil skutku takým spôsobom, ako sa mu kladie od počiatku vedenia trestného stíhania, voči jeho osobe, v tomto trestnom konaní, za vinu. Má za to, že on sa nijakým spôsobom nevyhrážal svojej družke. Skutočnosť, že mal nôž v ruke, vysvetlil tým, že si krájal slaninu, chcel sa najesť. K fyzickému útoku na jeho družku nedošlo. Obžalovaný nepopiera, že by k vzájomnej hádke s družkou nedošlo, avšak podľa neho sa jednalo len o vzájomnú bežnú výmenu názorov. Obžalovaný uznáva, že so svojou družkou viedol vzájomnú slovnú roztržku, ale určite takým svojím konaním nenaplnil skutkovú podstatu prečinu nebezpečného vyhrážania, ktorý mu je od počiatku vedenia trestného stíhania, kladený za vinu. Svojím konaním sa mohol nanajvýš dopustiť priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Súd vykonal hlavné pojednávanie, na ktorom neboli zistené také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali spáchanie trestného činu obžalovaným. Svedkovia X. Q., Y. Q. na hlavnom pojednávaní zmenili obsah svojich výpovedí s poukazom na prípravné konanie, a preto súd výrok o vine opieral o výpovede, ktoré svedkovia urobili v prípravnom konaní. Obžalovaný podotkol, že vzhľadom na zmenené výpovede uvedených osôb na hlavnom pojednávaní, z ktorých vyplynulo, že skutok tak, ako bol kvalifikovaný v obžalobe, sa nestal, nebol na hlavnom pojednávaní vykonaný iný dôkaz, ktorý by obžalovaného zo skutku podľa obžaloby

usvedčoval. Výsluch svedkov X. Q. zo dňa 25.03.2022 a Y. Q. zo dňa 26.03.2022 vykazujú nedostatky v poučení, a to v práve svedka odoprieť vypovedať, a to aj napriek tomu, že v uvedených zápisniciach sú vyhlásenia svedkov, že svojho práva odopierať vypovedať nevyužívajú a vypovedať budú. Samotný obsah vyjadrenia svedka o využití práva nevypovedať, musí byť uvedený v zápisnici o jeho výsluchu. Len vtedy môže takýto dôkazný prostriedok považovať za vykonaný zákonným spôsobom. V tejto súvislosti obhajca obžalovaného poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR publikované pod R 2/2003 a R 9/1985). Zároveň obhajca obžalovaného v písomnom odôvodnení odvolania odcitoval § 2 ods. 19 Tr. por. a § 78 ods. 2 Tr. por. a tiež § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. Uviedol, že napriek tomu, že súd rozhodol na základe výpovedí svedkov z prípravného konania, tieto dôkazy z prípravného konania na hlavnom pojednávaní neboli prečítané a z uvedeného súd na uvedené dôkazy ani nemohol prihliadať, nakoľko neboli zákonným spôsobom či už orgánmi činnými v trestnom konaní, tak aj súdom vykonané. Záverom obžalovaný prostredníctvom obhajcu navrhol, aby odvolací súd prejednal odvolanie a podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Tr. por. v celom rozsahu zrušil odvolaním napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného z dôvodu uvedeného v § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný.
Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania obžalovaného primárne zistil, že nie je daný dôvod pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou) a nie je ani daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preto postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané dôvodne.
Odvolací súd v posudzovanej veci rozhodol v zmysle ust. § 326 ods. 1 písm. b) Tr. por. na neverejnom zasadnutí, pretože rozhodoval podľa § 321 ods. 1 Tr. por. a bolo zrejmé, že chybu nie je možné odstrániť na verejnom zasadnutí.
Podľa § 321 ods. 1 Tr. por., odvolací súd zruší napadnutý rozsudok
a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

Okresný súd Rimavská Sobota na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.06.2022 napadnutým rozsudkom obžalovaného Z. Q. uznal za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. a) Tr. zák. a § 122 ods. 3 Tr. zák., ust. § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a § 127 ods. 5 Tr. zák.
Z odôvodnenia napadnutého rozsudku pritom vyplýva, že okresný súd výrok o vine oprel o výpovede, ktoré svedkovia urobili v prípravnom konaní, ktorými obžalovaného usvedčovali zo spáchania predmetného skutku.
Odvolací súd preskúmaním spisového materiálu, hlavne zápisníc o hlavnom pojednávaní zo dňa 14.04.2022, 19.05.2022, 09.06.2022, 16.06.2022 a 30.06.2022 zistil, že okresným súdom na týchto hlavných pojednávaniach neboli výpovede svedkov z prípravného konania prečítané v zmysle § 263 Tr. por., resp. § 264 Tr. por.
Podľa § 278 ods. 2 Tr. por., ak nejde o prípad podania obžaloby po konaní o návrhu na dohodu o vine a treste podľa § 232 ods. 4 alebo 5, súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.
Nakoľko okresný súd výrok o vine obžalovaného oprel o výpovede, ktoré svedkovia urobili v prípravnom konaní a ktorými obžalovaného usvedčovali zo spáchania predmetného skutku, napriek tomu, že tieto výpovede z prípravného konania neboli na hlavnom pojednávaní prečítané, došlo zo strany okresného súdu k porušeniu ustanovenia § 278 ods. 2 Tr. por.
Tým, že okresný súd výrok o vine oprel o výpovede, ktoré svedkovia urobili v prípravnom konaní napriek tomu, že tieto ich výpovede z prípravného konania neboli na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom prečítané, teda boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci, zároveň vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy zopakovať a doplniť.
V ďalšom priebehu trestného konania preto okresný súd z hľadiska objektívneho rozhodnutia, opätovne vyhodnotí dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní. Dokazovanie doplní o ním uvedené svedecké výpovede z prípravného konania. Vykoná i dôkazy nové, ktorých vykonanie sa ukáže byť potrebným. Ak dôkazná situácia bude postačovať pre jeho rozhodnutie, musí zákonným spôsobom rozhodnúť.

V tejto súvislosti bude povinnosťou okresného súdu po doplnení dokazovania na hlavnom pojednávaní v odôvodnení svojho rozhodnutia zákonným spôsobom reagovať na jednotlivé obhajobné tvrdenia obžalovaného, ktoré sú obsiahnuté v dôvodoch jeho odvolania a tieto sú prakticky uvedené vyššie v tomto rozhodnutí.

Krajský súd pripomína, že podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.
S poukazom na vyššie uvedené dôvody, odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa považoval za predčasné, nakoľko sa okresný súd zákonným spôsobom nevysporiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a na objasnenie skutkového stavu veci bude potrebné vykonať ďalšie dôkazy, preto postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a), c) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.
Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.